

Meneer Vrolijk

Jonas

Wilgje

Stan

DE MAGISCHE BIEB

Stiekeme streken

Femke Dekker

Met illustraties van
Mark Chambers

**BILLY
BONES**

Een klusje voor meneer Vrolijk

Jonas holt de bieb in.

‘Stan!’ roept hij.

Hij zag Stan net naar binnen gaan.

Maar Stan hoort hem niet.

Jonas grinnikt.

Zijn muziek staat zeker weer hard.

Stan heeft altijd muziek op zijn oren.

En dan hoort hij verder niet zoveel.

Binnen kijkt Jonas om zich heen.

Naast de ingang staat de dwerg.

Het is een houten beeld.

Maar soms lijkt het net een echte dwerg.

‘Hoi dwerg,’ zegt Jonas zachtjes.

Hij loopt snel door.

Waar is Stan nou?

Hij ziet hem niet meer.

Jonas loopt langs rijen tafels en kasten.
Zo snel hij kan.
Want rennen mag niet.
Dan wordt meneer Vrolijk boos.
Hij is de baas van de bieb.
Soms is hij streng.
Maar meestal is hij aardig.

‘Aan de kant!’ roept iemand achter hem.
Jonas draait zich vlug om.
Daar komt Wilgje aan.
Op haar rolschaatsen.
Ze gaat heel snel.
Veel te snel!
Ze rolt recht op Jonas af.
Jonas springt gauw opzij.

BOF!

Hij botst tegen een kast aan.

Wilgje raast langs hem heen.

‘Sorry!’ roept ze.

‘Ik kan niet meer remmen!’

Jonas wrijft over zijn arm.

Hij kwam best hard tegen de kast aan.

En Wilgje rolde bijna over zijn tenen.

Hij wil een snoepje.

Dat heeft hij wel verdiend!

Voor de schrik.

Gelukkig heeft hij altijd snoep bij zich.

Hij gaat achter Wilgje aan.
Hij frunnikt aan een zakje snoep.
Wat een lastig ding!
Hij krijgt het niet open.
Bijna struikelt hij over een krukje.
Hij ziet het maar net op tijd!
Hij is er nu bijna.
Bij de plek waar ze altijd afspreken.
Wilgje is er al.
En daar is Stan ook.
Hij staat bij een pilaar.
Een dikke, stenen paal in de bieb.
Hij bekijkt de monsters die erop zitten.
Beelden van steen.
Stan wil zeker weer weten of ze leven.
Of ze misschien betoverd zijn.

Jonas frunnikt weer aan het zakje snoep.
Hij heeft het nog steeds niet open.

BOF!

Hij loopt zo tegen Wilgje op.

‘Oef,’ zegt ze.

Ze valt tegen Stan aan.

En Stan stoot zijn hoofd tegen de pilaar.

‘Hé rolmonster, kijk eens uit,’ lacht hij.

‘Sorry, sorry, sorry,’ zegt Wilgje.

‘Ik kon er niks aan doen.

Jonas botste tegen me op.’

‘Ja, sorry,’ zegt Jonas.

‘Ik krijg dat zakje niet open.’

Stan steekt zijn hand uit.

‘Geef maar hier,’ zegt hij lachend.

‘Ik heb het zo open!

Kijk, zo moeilijk is dat niet.’

Binnen een paar tellen is de knoop los.

‘Hè?’ vraagt Jonas verbaasd.

‘Hoe doe je dat?’

Stan wriemelt met zijn vingers.

‘Ik denk dat ik kan toveren,’ zegt hij.
‘Ahum.’

Jonas schrikt.

Dat is het kuchje van meneer Vrolijk!

Hij staat vlak achter hem.

Hij heeft een dik boek onder zijn arm.

Jonas verschuilt zich een beetje achter
Stan en Wilgje.

Meneer Vrolijk vindt vast dat ze te veel
herrie maken.

Maar meneer Vrolijk zegt:

‘Hier zijn jullie dus.

Ik zocht jullie al.’

‘Wat is er dan, meneer Vrolijk?’ vraagt
Stan.

‘Is er iets gebeurd?’

Zijn er monsters ontsnapt?’

We zijn pas net binnen.

Wij hebben niets gedaan...’

Meneer Vrolijk steekt zijn hand omhoog.

Hij lacht erbij.

‘Rustig maar, Stan,’ zegt hij.

‘Er is niks ernstigs.

Ik heb een klusje voor jullie.’

Dingen die niet mogen

‘Een klusje?’ vraagt Wilgje.

‘Wij willen wel helpen, hoor.’

‘Is het iets leuks?’ vraagt Stan.

‘Is het iets magisch?’

Meneer Vrolijk haalt het boek onder zijn arm vandaan.

‘Het gaat om dit boek,’ zegt hij.

‘Dat moet naar de andere bieb.

Brengen jullie het daarheen?’

‘De andere bieb!’ zegt Stan blij.

‘Mogen we daarheen?’

Naar de bieb voor heksen en tovenaars?

Door de magische struik?’

‘Voor deze ene keer,’ zegt meneer Vrolijk.

Ze zijn al eerder in die andere bieb geweest.

Door een geheime doorgang.

Die hadden ze ontdekt.
Stiekem gingen ze erdoorheen.
Zo kwamen ze in de andere bieb.
Het is er magisch.
En dat kan gevaarlijk zijn.

‘Wat is het voor boek?’ vraagt Wilgje.
Meneer Vrolijk strijkt langs zijn neus.
‘Ik dacht wel dat je dat zou vragen,’
zegt hij.

‘Maar we spreken eerst wat dingen af.’
Meneer Vrolijk steekt een vinger in de
lucht.

‘Een,’ zegt hij.

Hij kijkt Wilgje aan.

‘Julie lezen geen enkel boek in de
magische bieb.

Ook dit boek niet.’

‘Natuurlijk niet, meneer Vrolijk,’ zegt
Wilgje.

Dan steekt meneer Vrolijk twee vingers op.

‘Twee,’ zegt hij.

Hij kijkt naar Stan.

‘Niet met vreemde wezens praten.’

‘Ik zou niet durven, meneer Vrolijk,’ zegt
Stan.

‘En drie,’ zegt meneer Vrolijk.

Hij steekt nu drie vingers op.

En hij kijkt Jonas aan.

‘Niets eten of drinken.

